

**EEN LEZERSBRIEF IN ANTWOORD OP HET ARTIKEL
VAN MARLEEN BAETEN IN *ETCETERA* 89,
DECEMBER 2003**

Kunsteducatie, een nieuw Babel?...

De keuze van Etcetera om in te zoomen op kunsteducatie werd in het decembernummer (nr.89) afgerond met een kritische blik op de sector. Allereerst wil ik toejuichen dat Etcetera zo lang en uitvoerig stilstaat bij de kunsteducatie. Marleen Baeten wil in dit laatste artikel 'een palet schetsen van mogelijke benaderingen en het debat laten uitstijgen boven concrete initiatieven'.

In de kern van het artikel worden pertinente vaststellingen gedaan: kunsteducatie heeft baat bij trajectwerking, kunsteducatie heeft nood aan communicatie, exploratie, netwerking en vooral aan globale visieontwikkeling. Spijtig genoeg gaat de tekst voorbij aan de realiteit die zich vanuit de binnenkant van de kunsteducatie zichtbaar anders aandient dan daarbuiten. Sta me toe om daar even bij stil te staan.

Babylon

Het artikel getuigt, nog maar eens, van een steeds weerkerend pijnpunt: kunst en onderwijs verhouden zich tot mekaar als Nederlands en Chinees: het zijn totaal verschillende talen, met elk zijn apart jargon, zijn eigen structuren, wetmatigheden en regelgevingen. Tussen kunst en onderwijs bestaat een stevige spraakverwarring die communicatie babylonisch maakt.

Kunsteducatie wil de brug leggen tussen kunst en onderwijs en ontplooit zich als volwaardig autonome speler in het veld. De transparantie van begrippen, structuren, wetgeving wordt er bijgevolg niet beter op. Een heldere communicatie en empathie voor het 'andere'

werkveld zouden minder commotie en meer verstandhouding te weeg kunnen brengen...

Parameters

Marleen Baeten scheert in haar artikel projecten en werkingen qua doelen en doelgroep allemaal over één kam. Als er nu iets wezenlijk is voor de kwaliteit van kunsteducatie, dan is het wel dat initiatieven op maat van de specifieke doelgroep en volgens duidelijke doelen worden uitgezet. Een initiatief voor kinderen van de lagere school leggen naast een evenement voor kunstzinnige jongeren in de vrije tijd is als appels met peren vergelijken.

De gehanteerde methodieken in schooltijd en vrije tijd zijn voor een deel dezelfde. Door de context, maar ook door de verschillen in beginsituatie en doelen, kunnen normering en beoordeling niet volgens dezelfde parameters gebeuren. Het is ook onzinnig en weinig opbouwend om dat te doen.

Kunsteducatie in schooltijd wil alle kinderen de kans geven om kennis te maken met kunst en hun persoonlijke kunstzinnige beleving. Het wil codes aanbrengen bij kinderen en jongeren die er anders, van thuis uit, niet of nauwelijks mee in aanraking komen. Het wil leraren aansporen om de creativiteit bij zichzelf en bij hun leerlingen te ontwikkelen. Kunsteducatie in de vrije tijd gaat er daarentegen van uit dat de kinderen en jongeren zelf kiezen of ze al dan niet deelnemen. Het wil kinderen en jongeren bekwamen en ondersteunen in hun kunstzinnige

of creatieve ontplooiing. Kunsteducatie in de vrije tijd kan de lat, zowel inhoudelijk als technisch, veel hoger leggen. Bij de meting van initiatieven is het wezenlijk om dat voor ogen te houden.

Diversiteit

We hebben allemaal zo de mond vol van diversiteit en doelgroepen. Wat de kunsteducatie, net als het onderwijs trouwens, ten goede kenmerkt, is dat vanuit pedagogisch/filosofisch/didactische hoek gerespecteerde modellen ontwikkeld zijn die toelaten om het publiek diverse én verantwoorde, op maat ontworpen programma's aan te bieden. Kunsteducatie erkent duidelijk de diversiteit van het publiek door bewust en gedifferentieerd om te gaan met leerstijlen, leerprocessen en leeftijdsgebonden ontwikkelingen. Het aanbrengen

van codes staat er evenwaardig naast een actieve dramasesie, een receptieve lezing of een interactieve rondleiding.

Binnen de kunsten wordt vaak neergekeken op de methodes die de kunsteducatie hanteert. Het komt echter ook de kunsten ten goede als het publiek de kans krijgt om op individuele wijze kunst te beleven. Kan het de kunsteducatie gegund worden om van diversiteit een doel van te maken?

Informeel

Marleen Baeten houdt een pleidooi voor informele kunsteducatie in het onderwijs. Ze trekt in twijfel of de inbreng van actieve kunsteducatie vanuit buitenstaande organisaties in het onderwijs een oplossing is. Het spreekt vanzelf dat kinderen geïnspireerd zijn door een leraar die hen op informele en

DOG TROEP

ZOEKT:
ARTISTIEK
LEIDER

HIJ
ZIJ

- is een voortrekker in de kunsten,
- is het dynamische middelpunt van makers uit verschillende disciplines,
- is niet per definitie regisseur of de enige regisseur binnen het gezelschap,
- stelt hoge eisen aan de artistieke ontwikkeling van Dogtroep,
- Voor hem/haar speelt schaal geen rol,
- heeft internationale ambities en sluit niets uit.

Vragen over deze vacature kunt u per e-mail stellen aan de voorzitter van de sollicitatiecommissie:
neilwallace@dogtroep.nl

Dogtroep is een multidisciplinair theatergezelschap dat vanuit de kracht van de verbeelding optreedt op vitale plekken in de samenleving. voor meer info: www.dogtroep.nl

Brieven inclusief motivatie en cv vóór 16 april 2004 richten aan: Dogtroep, sollicitatiecommissie artistiek leider, postbus 15098, 1001 MB Amsterdam, Nederland